

ಅವರನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಮಕ್ಕಳು, ಅವರ ಹಿಂದೆಯೇ ಕುಣಿಯುತ್ತಾ, ಆ ಅಕಾರಾಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಲು ಇದುವುದು ಮತ್ತೆ ಓದುವುದು ಮಾಡುತ್ತಾ, ಕೋಣೆ ತುಂಬಾ ಓಡಾಡಿದರು.

ಮಕ್ಕಳ ಜೊತೆಗೆ ಮಗುವಾದ ಶೆಲ್ಲಿ ಅವರು, ಬಂದಿದ್ದ ಪೋಷಕರಗೂ ಇವುವಾದರು. ಬಂದೆರಡು ನಿಮಿಷದೊಂಗಳೇ ಮಕ್ಕಳ ಶೆಲ್ಲಿ ಅವರು ಹೇಳಿದಂತೆ, ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಮಕ್ಕಳು ಹೇಳಿದಂತೆ ಶೆಲ್ಲಿ ಅವರು ಕೇಳಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಇದು, ಪ್ರದರ್ಶನಕ್ಕೂ ವೋದಲು ಒಂದುಧರ ವಾರ್ಮಾಫಲ್ಪ್ರಾ ಸೇವನ್ ಇದ್ದ ಹಾಗೆ ಇತ್ತು. ಹೀಗೆ 10-15 ನಿಮಿಷ ಕೆಳಿದ ನಂತರ, ಶೆಲ್ಲಿ ಅವರು, ಮಕ್ಕಳು ಹಾಗೂ ಪೋಷಕರನ್ನು ಕೂರಿಕೊಂಡು ಪ್ರದರ್ಶನದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾಹಿತಿ ನೀಡಿದರು.

ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದ ಇಪ್ಪು, ‘ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಮಕ್ಕಳಾಗಿ ಇರಲು ಬಿಟ್ಟಿಬಿಡಿ. ಅವರು ನಮೋಂದಿಗೆ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಮಾಡಬಾರದು, ಹಾಗೆ ಮಾಡಬಾರದು ಎಂದು ಒತ್ತುಡ ಹೇರಬೇಡಿ. ಅವರಿಗೆ ಹೀಗೆ ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆಯೋ ಹಾಗೆ ಮಾಡಲಿ. ಅವರು ಏನು ಮಾಡಿದರೂ ಚಂಡ. ಅವರ ವರ್ತನೆಯಿಂದ ಅವಮಾನವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದ್ಲೂ ಅಂದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಬೇಡೆ ಎಂದು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದರು.

ಇದೇ ಈ ಪ್ರದರ್ಶನದ ಮುಖ್ಯ ಉದ್ದೇಶವು ಅಗಿತ್ತು. ನಾವು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ನಾಗರಿಕರನ್ನಿಗೆ ಮಾಡಲು ಹೋರಣಿ, ಅವರ ಬಾಲ್ಯವನ್ನು

ಹಿತ್ತುಕೊಂಡುಬಿಡುತ್ತೇವೆ. ಹಾಗಂತ, ಅವರು ಅನಾಗರಿಕರಾಗಿರಬೇಕು ಎಂದ್ಲೂ ಶೆಲ್ಲವು ಶಿಷ್ಟನ್ನು ನಾವು ಹೇಳಿಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ, ಹೆಚ್ಚನದನ್ನು ದೊಡ್ಡವರನ್ನು ನೋಡಿಯೇ ಮಕ್ಕಳು ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ, ನಾವು ಅವರು ಹಾಗೆ ನೋಡಿ ಕಲಿಯಲು ಅವಕಾಶವನ್ನೇ ಮಾಡಿಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲವನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ಅವರ ಕಲ್ಪನ್ನಾ ಶಕ್ತಿಗೆ ಗಡಿ ಹಾಕಿಬಂತ್ತೇವೆ ಎನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಶೆಲ್ಲಿ ಅವರ ಮಾತ್ರ ಕೆಳಿದ ನಂತರ ಹಲವು ಪೋಷಕರು ತಮ್ಮ ನಡುವೆ ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಂಡರು.

ಮಕ್ಕಳು ಸಹಜವಾಗಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹಾರುತ್ತಾರೆ, ಕುಣಿಯುತ್ತಾರೆ, ಹಾಡುತ್ತಾರೆ, ಅವರದ್ದೇ ಕಂಥಗಳಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾದರೆ, ಓಟ್ ಆಂಡ್ ಗೊಂಡಿ

ವನಿದು ಓಟ್ ಆಂಡ್ ಗೊಂಡಿ

‘ಇದು 2-3 ವರ್ಷದ ಮಕ್ಕಳಾಗಿಯೇ ರೂಪ್ರೋಂಡ ಪ್ರದರ್ಶನ. ನನಗೆ ಎರಡು ವರ್ಷದ ಮಕ್ಕಳು ಬಹಳ ಕೌಶಲಕ್ಕಾಗಿ ಕಾಳಿತ್ತಾರೆ. ಪ್ರದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಎಪ್ಪು ವಾಮುಖ್ಯದ ಇದೆಯೋ ನೋಡುವುದಕ್ಕೂ ಅಷ್ಟೇ ವ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಇದೆ. ಒಂದು ವಸ್ತುವನ್ನು ಹಿಡಿಯಿಲುವುದು. ಅದನ್ನು ಹೀಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕು ಎಂದು ನೋಡುವುದು. ಆಟವಾಟುತ್ತೇ ಒಂದು ಪ್ರದರ್ಶನ ಕಟ್ಟುವುದು ಇದರ ಮುಖ್ಯ ಉದ್ದೇಶ. ಮಕ್ಕಳು ಅವರಿಗೆ ಅನ್ನಿಸಿದ್ದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಮಾಡಬಹುದು’ ಎಂದು ಶೆಲ್ಲಿ ಅವರು ಪ್ರದರ್ಶನದ ಬಗ್ಗೆ ವಿವರಿಸಿದರು.

‘ಹೀಗಿದ್ದರೂ, ಓಟ್ ಆಂಡ್ ಗೊಂಡಿ ಎನ್ನುವುದು ಆಟವಲ್ಲ, ಇದು ಥಿಯಿಟ್ರಿಕಲ್. ಇದೊಂದು ಪ್ರದರ್ಶನ. ಇಡ್ಕೊಂಡು ಕೆತೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಮಕ್ಕಳ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತಕ್ಕೊಂಡೆ, ಅವರ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕೊಂಡೆ ಇದನ್ನು ಬಹಳ ವೈಜ್ಞಾನಿಕವಾಗಿ ರೂಪಿಸಲಾಗಿದೆ’ ಎಂದರು.

‘ಅವರಿಗೆ ಏನು ಅನ್ನಿಸುತ್ತಿದೆಯೋ, ಅವರ ಏನು ಶೀರ್ಯ ಮಾಡಲು ಇಚ್ಛೆಮತ್ತಿದ್ದಾರೋ, ಅಂತೆಯೇ ಪ್ರದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೊಂಡು ರೂಪ್ ಕೊಡುತ್ತಾ, ಅವರನ್ನು ನಮೋಂದಿಗೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ, ನಮ್ಮ ಕಂಥನಿಂದ ಭಾಗ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಸಾಗುತ್ತೇವೆ. ಅಂದರೆ, ಅವರಿಗೆ ಏನು ಬೇಕೋಂದ ಅದನ್ನು ಮಾಡಲು ಬೀಳುವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಇದೊಂದು ಪ್ರದರ್ಶನವಾದ್ದರಿಂದ ಸಣ್ಣ ಮಟ್ಟಿನ ತಿಸ್ತು ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ’ ಎಂದು ವಿವರಿಸಿದರು.

ನೃತ್ಯ ತರಬೀತಿಗಾರ್ಡ್ ಶೆಲ್ಲಿ

ಸಮುದಾಯ ಮತ್ತು ನೃತ್ಯ, ಈ ಎರಡರೆ ನಡುವಿನ ಸೇತುವೆಯಂತೆ ಶೆಲ್ಲಿ ಅವರು ಕೇಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಚ್ಚ ಮಕ್ಕಳ ಜಡೆ ಹಾಗೂ ಪುಟ್ಟು ಮಕ್ಕಳಾಗಿಯೇ ನೃತ್ಯವನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

2010ರಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾನಸಿಕ ಆರೋಗ್ಯ ಕೋರ್ಸ್ ಅನ್ನು ಮುಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಲಂಡನ್‌ನ ಲಾಬನ್ ಸೆಂಟರ್ ಫಾರ್ ಮುಂದೆಂಟ್ ಆಂಡ್ ಡಾನ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ನೃತ್ಯ ತರಬೀತುದಾರರಾಗಿ ತರಬೇತಿ ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ.

ಆಷ್ಟೇಲೀಯನ್ ಕೋರ್ಸ್‌ಲ್ ಫೆಲೋಶಿಪ್‌ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರು 4-18 ತಿಂಗಳ ಮಕ್ಕಳಾಗಿ ‘ದಿನ್ ಬೆಬೀ ಲ್ಯಾಫ್’ ಎನ್ನುವ ಯೋಜನೆ ರೂಪಿಸಿ ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಪ್ರದರ್ಶನ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಓಟ್ ಆಂಡ್ ಗೊಂಡಿ ಕಾಡೆ ಈ ಯೋಜನೆಯ ಭಾಗ ಎಂದೇ ಹೇಳಬಹುದು.

ಯಾಕೆ ಬೇಕು? ಎಂದು ಶೆಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ, ‘ಹೌದು, ಮಕ್ಕಳು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹಾರುತ್ತಾರೆ, ಕುಣಿಯುತ್ತಾರೆ, ಹಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ, ಅವರ ಎಲ್ಲ ಕ್ರಿಯಾಗಳು ನಿಯಂತ್ರಣದಲ್ಲಿರಬಹುದು. ಆದರೆ, ಅವರು ಇಲ್ಲಿ ಬಂದು ಬೇರೆ ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ಬೆರೆತು, ಅವರ ಎಲ್ಲಾ ಕ್ರಿಯಾಗಳು ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದರೆ, ಬಂದು ವ್ಯವಸ್ಥಿತ ರೂಪಕ್ಕೆ ಬಂದುಬಿಡುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ಕ್ರಿಯಾಗಳು ಎಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಹೇಗೆ ಶರುವಾಗಬೇಕು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಮಕ್ಕಳು ಈ ಮಾಲಕ ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ನಾವು ಅವರ ಅಂಥಹ ಕ್ರಿಯಾಗಳಿಗೆ ಸಂಗೀತ, ನೃತ್ಯದ ಮಾಲಕ ಬಂದು ರೂಪ ನೇಡುತ್ತೇವೆ ಅಷ್ಟೇ ಎಂದರು.

ವಾರ್ಮಾಫಲ್ಪ್ರಾ ನಂತರ, ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಇನ್ನೊಂದು ಕೊರಡಿಗೆ ಕರೆದುಹೊಂದು ಹೋಗಲಾಯಿತು. ಕೊರಡಿಯ ಒಳಹೊಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಮಧುರ ಸಂಗೀತ ನಮ್ಮನ್ನು ಒಳಗೆ ಕರೆದುಹೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು. ಎಲ್ಲರೂ ವೇದಿಕೆ ಮುಂಭಾಗ ಹೋಗಿ ಕೂತೆವು.

ಇಬ್ಬರು ಅಣ್ಣಿ-ತಂಗಿ ಪಾತ್ರಧಾರಿಗಳು ಅಂವಾದುವಂತೆ ನಟಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಾಡುಗಾರಿಕೆ ಕೂಡ ಅವರ ನಟನೆಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ, ಗಿಟಾರ್ ಹಿಡಿದು ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೀಗೆ ಹಲವು ನಿಮಿಷಗಳು ಸಾಗಿದವು. ಮಕ್ಕಳು ಅವರನ್ನೇ ತರೆಕಟ್ಟಿದ್ದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸುಮನ್ ಕೂರಲು ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಅವರಂತೆಯೇ ನಟಿಸಲು ಶರು ಮಾಡಿದರು. ಪೋಷಕರಿಗೆ ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲಿ ಮುಜಗರ, ಮಕ್ಕಳನ್ನು ತಡೆಯುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರು. ಮಕ್ಕಳನ್ನು ತಡೆಯುದಂತೆ, ಶೆಲ್ಲಿ ಅವರು ಪೋಷಕರಿಗೆ ಸನ್ನ ಮಾಡಿದರು.

ಮಕ್ಕಳ ತಾಲ್ಲಿಕೆಪ್ಪೆ ಒಡೆಯಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತು. ಅವುರಲ್ಲಿ, ಪಾತ್ರಧಾರಿಗಳು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ವೇದಿಕೆಗೆ ಸನ್ನೆ ಮಾಲಕವೇ ಕರೆದರು. ಮಕ್ಕಳು ವೇದಿಕೆ ಮೇಲೆ ಒಡಿ ಹೋಗಿ. ಪಾತ್ರಧಾರಿಗಳು ಮಾಡಿದೆಯೇ ಮಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಕುಣಿದರು, ಒಡಿದರು, ಹಾಡಿದರು, ಸುಮೃದ್ಧಾದರು... ಹಾಗೆ ಒಂದು ಕಂಡೆ ಅಲ್ಲೇ ಮಟ್ಟಿಕೊಂಡಿತು.

ಒಂದು ಸುಂದರ ಮುಂಜಾವು. ಒಂದು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅಣ್ಣಿ-ತಂಗಿಯಿರು ಮನೆ ಹೋರಿಗೆ ಅಂವಾದುವಂತೆ ನಟಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಾಗೆ, ಒಮ್ಮೆಗೆ ಜೋರಾದ ಗಾಳಿ ಬಿಸುತ್ತದೆ ಗಾಳಿ ಅವರನ್ನು ದೂಡುತ್ತದೆ, ಆದರೂ ಬಿಡಿದೆ ಗಾಳಿಯನ್ನೇ ಹಿಡಿಯುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಅವರದು. ಹೀಗೆ, ಕಂಡೆ ತೆರೆದುಹೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಸಾಗುತ್ತದೆ; ಮಾತಿಲ್ಲ, ಬೆಳಕಿನ ಅಟಪಿಲ್ಲ. ಮಕ್ಕಳ ಅಟಕ್ಕೆ ಪಾರವಿಲ್ಲ.

ಸುಮಾರು 20 ನಿಮಿಷದ ಈ ಪ್ರದರ್ಶನದ ನಂತರ ಮಕ್ಕಳಂತೂ ಬಹಳ ಉಲ್ಲಾಸಿತಾರದರು. ಅವರಿಗೆ ಇದೊಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಅನುಭವ. ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ಪೋಷಕರೂ ಈ ಎಲ್ಲಾ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದರು. ಅವರೂ ಮಕ್ಕಳಾದರು. ಬಂದಿದ್ದವರಲ್ಲರೂ ಹೋಸ ಅನುಭವದ ಬುಕ್ಕಿ ಕಟ್ಟಿಹೊಂದು ಮನೆ ಕಡೆಗೆ ಸಾಗಿದರು.